

Fricz Tamás: A baloldal válságának mélyebb oka

2015 augusztus 30. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása
Még nincs értékelve

Mérték

A magyarországi baloldal, illetve balliberális oldal – mondjuk ki – jelenleg romokban hever, s még csak körvonalakban sem látszik, hogyan tudna kilábalni ebb?l a helyzetb?l.

Sok felszíni magyarázat is adható erre, de a mélyebb okokat az európai baloldal valóságértelmezési problémáiban találjuk meg.

Természetesen ha a magyar baloldal válságának okait keressük, akkor els?sorban a magyar belpolitikai viszonyokat vesszük alapul, s találunk is magyarázatokat.

Els?ként rögtön meg kell említenünk a Medgyessy-, Gyurcsány-, illetve a Bajnai-kormányok nyolc évét, s annak „végeredményét”, a gazdasági cs?d szélére kerülést. Nyilvánvaló, hogy ha a baloldali-balliberális kormányzatok eredménytelenek, s ráadásul olyan mértékben eredménytelenek, mint a f?leg 2004–2010 közötti id?szakban, akkor annak egyenes következménye a választási vereség. A politikai váltógazdálkodás szellemében a választók ekkor leváltják a baloldali kormányt és jobboldali pártoknak adják át a hatalmat.

A szocialista és szabad demokrata kormányzás nem pusztán rossz gazdasági teljesítményével okozott csalódást, hanem politikai, erkölcsi szempontból is lenullázódott. Ennek a lenullázódásnak a legfontosabb oka eléggé egyértelm?en Gyurcsány Ferenc személyéhez és kormányzásához kapcsolódik; az ?szödi beszéd, a 2006 ?szi rend?rattak gyakorlatilag sokkolta az országot, s már akkor, 2006-ban érz?dött, hogy eld?ltek a 2010-es választások. Az ország eladósítása, a rossz gazdasági mutatók, a növekedésképtelenség önmagában sem kevés, ám mindez együtt járt a baloldal morális lezüllésével, amit a korrupciós ügyek sokasága még tovább tet?zött.

Ennél fogva tehát a baloldal 2004–2010 között nem pusztán a kormányzóképesség, a gazdasági eredményesség szempontjából, hanem politikai és erkölcsi szempontból is hiteltelenné vált a magyar választók szemében. S ez így együtt már elegend? magyarázatot ad arra, hogy a Fidesz nem pusztán gy?zött, hanem kétharmados fölénnyel gy?zött a választásokon 2010-ben.

Ám azt sem szabad elfelejteni – s ez magyar specifikum –, hogy a Magyar Szocialista Párt velejéig posztkommunista párt maradt, nem pusztán a személyi folytonosságot tekintve – persze ez is nagyon fontos –, hanem internacionalista elkötelezettségében, igaz, immáron nem a nagy Szovjetunió, hanem az Európai Unió, az Egyesült Államok, illetve a nagy nemzetközi szervezetek irányában. Márpedig, ennek következtében, állandóan az EU és a centrumállamok vezet? köreire figyeltek, s mint régen, szolgalelk?en követték azok „iránymutatásait”, „javaslatait” a gazdasági és társadalmi gondok kezelésében. Ezért nem tör?dtek a határon túli magyarok sorsával sem, és így tovább. Vagyis: a baloldal még csak meg sem kísérelte, hogy a belföldi gondjainkra sajátos, a magyar helyzetnek megfelel?, ha kell, soha nem látott, senki által nem ajánlott, bátor megoldási recepteket alkalmazzanak. Vakon és ostobán hittek abban, amit az új internacionalista elvtársaik javasoltak nekik – s így látványosan elszakadtak a magyar valóság megértését?l.

Ugyanakkor felvethet? a kérdés: vajon az a nemzetközi bal- és balliberális politikai tábor, amelyhez az MSZP (s persze az SZDSZ) kritikátlan, szolgalelk? módon csatlakozott, miért nem volt képes el?állni hiteles és hatásos válságkezelési koncepciókkal, amelyekb?l akár a magyar szocialisták is profitálhattak volna? Másképpen fogalmazva: mi áll az európai baloldali és liberális tábor tehetetlensége mögött?

Nos, ennek a kérdésnek a megválaszolása adja meg a hazai baloldal gyengeségének mélyebb magyarázatát is, túl az aktuálpolitikai, felszíni okokon.

Abból kell kiindulnunk, hogy az utóbbi évtizedekben gyökeresen megváltozott a valóságot alakító folyamatok, motivációk, törésvonalak szerkezete; megérkezett egy másfajta korszak, amelyben a valóság értelmezése paradigmatikusan újfajta gondolkodásmódot igényel, s nagyon úgy néz ki, hogy az európai baloldali és liberális politikai közösség ehhez nem igazán tud alkalmazkodni.

A baloldali – ha tetszik, szocialista – gondolkodás a 19. és 20. század gyermeke, egy olyan világból ered, amelyben a legf?bb mozgatórugót a gazdaságilag értelmezhet? társadalmi csoportok közötti konfliktusok jelentik. Ezek a társadalmi csoportok nemzetek felettiek – mint munkásosztály, polgárság, parasztság, értelmiség stb. –, de természetesen megjelennek az egyes országokon belül is. A baloldal ebben az összefüggésben az úgynevezett alul lév? – tulajdon és örökölt vagyon nélküliek, munkavállalók, általában a szegények és kiszolgáltatottak – pártján áll, ?ket támogatja akkor, ha kormányra kerül.

Az persze más kérdés, hogy er?teljes liberális behatásra e kiindulópontjukat is id?nként szem el?l tévesztik a politikailag korrekt beszédmód szervilis átvételével – erre a legékesebb példa az MSZP –, de európai szinten, f?leg Nyugat- és Észak-Európában még vannak szociáldemokrata pártok, amelyek, úgymond, valamelyest „?rzik a lángot”.

Igen ám, de a világ közben megváltozott. A világot a 21. században immáron olyan globális folyamatok irányítják, amelyek nem férnek bele a hagyományos társadalmi csoportok közötti konfliktusok szerkezetébe, illetve felülírják azokat. Csak felsorolásszer?en: globális pénzügyi és gazdasági er?k törekednek arra, hogy a nemzetállamok háttérbe szorításával – vagy inkább „lenyomásával” – globális irányítást hozzanak létre; megindult egy többmilliós menekültáradat Délr?l és Keletr?l Észak és a Nyugat felé, s ez már nem társadalmi csoportok, hanem népek és népcsoportok közötti szembefeszülés. Utóbbival összefüggésben valósággá vált a Samuel Huntington amerikai politikatudós által megjósolt civilizációk, kultúrák – és vallások – harca, visszahozva ezzel a több száz évvel ez el?tti id?ket és konfliktusokat. S nem utolsó sorban a környezetszennyezés és a globális felmelegedés egyre nehezed? életfeltételeket teremt Délen, ami az alapvet? er?források feletti, már-már az állatvilághoz közelít? élet-halál harcot fog létrehozni a glóbuszon.

Nem folytatom tovább: az alapkérdések immáron nem a hagyományos társadalmi-gazdasági csoportok között d?lnek el, hanem nemzetállamok és globális hatalmak, illetve népek, népcsoportok, kultúrák és vallások, mint régi-új törésvonalak átfogó küzdelmében.

Nos, ez új világszemléletet igényel. A politikailag korrekt beszédmód már semmire nem válasz. Egyszerre globális és lokális megközelítés kell, amelyben nagy súly helyez?dik a nemzetállamokra, a nemzeti identitásra, az etnikai, vallási kérdésekre, a népek egymás közti viszonyaira, a vallásokra, a különböz?ségek újbóli elismerésére azok elkenése helyett. Megítélésem szerint a baloldali és liberális tábor válságának legmélyebb oka éppen az, hogy a világ megváltozott értelmezésére – egyel?re legalábbis – képtelennek mutatkoznak, így a belpolitikában is eszköztelenné válnak. Miként a magyar szocialisták és balliberálisok.

Fricz Tamás

A szerz? politológus

www.napigazdasag.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu]]>

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen:

https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló